

Federació de Moviments diocesans del bisbat de Vic.

PROPOSTA DE FIL CONDUCTOR PER AL CURS 2009-2010: “TESTIMONIS DE L’EVANGELI EN UN MÓN DE PRECARIETATS”

EL PER QUÈ DELS FILS CONDUCTORS DE LA FEDERACIÓ.

Avançar en la cohesió de tots els moviments de la Federació; aprofundir en la reflexió creient sobre un problema del nostre entorn, amb perspectives mundials; estimular l’acció dels militants i donar una certa visibilitat a la Federació, en relació amb la diòcesi i la societat.

1. **Fil Conductor de la Federació, 2003-2004: ARRELATS. GLOBALITZARS I ESPERANÇATS.** Objectiu: Descobrir, cadascú en la mesura de les seves possibilitats, què representa viure arrelats i globalitzats però, sobretot, esperançats.
2. **Fil Conductor de la Federació, 2005-2006: TESTIMONIS DEL’EVANGELI EN UN MÓN GLOBALITZAT.** Objectiu: Verificar com els moviments fem una tasca d’evangelització tenint en compte l’íntim lligam entre aquesta i la promoció humana. Conèixer més a fons les realitats del nostre entorn que necessiten ser transformades com a signe de l’anunci de Jesucrist.
3. **Fil Conductor de la Federació, 2007-2008: TESTIMONIS DE L’EVANGELI EN EL MÓN ASSOCIATIU.** Objectiu: Desvetllar la urgència de comprometre’s en el món associatiu. En efecte, entre l’espai més proper d’arrelament (la família, el cercle d’amistats...) i la dimensió política, nacional i global, hi ha elements d’ordre associatiu que configuren la *societat civil* i la mateixa Església.
4. **PROPOSTA PER AL CURS 2009-2010: “TESTIMONIS DE L’EVANGELI EN UN MÓN DE PRECARIETATS”**

Proposem aquest tema per aquest curs procurant que en els Fils Conductors que el Consell de la Federació de Moviments tinguin una coherència i afavoreixin un aprofundiment progressiu del nostre VEURE, JUTJAR I ACTUAR personal i comunitari en una perspectiva evangelitzadora. Estem de ple en una crisi econòmica que té les seves causes i conseqüències. Entre aquestes darrers, hi ha un creixement de la precarietat en tots els camps començant per l’econòmic i el laboral. Això exaspera la ja fonda precarietat que es dona en les relacions interpersonals (crisi de parelles, dificultats en l’educació dels infants i adolescents). Les dimensions ètiques d’aquesta precarietat són evidents: una sèrie de valors queden capgirats, les situacions d’emergència es multipliquen, les víctimes del sistema proliferen. Els grans

valors de la dignitat de les persones i els grups humans en queden malferits. Tot això demana diversos tipus de resposta.

Des de la militància cristiana que poua en l'Evangelí, en la vida comunitària, en els sagraments, la pregària, la Revisió de Vida, es pot anar més a fons en les crides a unes actituds profètiques i en la proposta i experimentació de nous models de vida.

OBJECTIUS DEL FIL CONDUCTOR DE 2009-2010:

1. **DESCOBRIR** en el nostre entorn :
 - a. Les situacions de precarietat econòmica, familiar, afectiva, ètica i cultural que s'hi troben. Con ens afecten a nosaltres i als qui coneixem.
 - b. Veure quines franges de la societat n'estan més afectades: aturats de llarga durada, malalts crònics, immigrants desprotegits, infants de famílies desestructurades, gent gran o sola., etc.
 - c. Analitzar-ne les causes, que seran diverses segons l'àmbit en què es donen, però també les interrelacions entre causes econòmiques, ètiques, culturals, etc.
 - d. Descobrir-ne les conseqüències pel que fa al benestar personal, familiar i social, per l'equilibri dels llaços afectius, per la realització personal en el treball,
2. **DISCERNIR**
 - a. Quins entorns (familiars, socials, culturals, religiosos...) són favorables a una resistència a les precarietats i quins les agreugen.
 - b. Quins reptes de tipus educatiu i formatiu planteja a curt i a llarg termini una societat on s'acumulen les crisis que provoquen precarietats.
 - c. Quins reptes polítics i socials més urgents de tipus estructural cal replantejar amb urgència en una societat com la nostra.
 - d. Quins accents ètics derivats de la fe cristiana estan en qüestió en una societat d'abundància que produeix tantes situacions de precarietat humana.
 - e. La tensió envers el Regne de Déu que va predicar Jesús, a quines conversions ens provoca, en el terreny personal, familiar, professional, associatiu, polític.
3. **ACTUAR...**
 - a. Compromisos nivell personal.
 - b. Pel que fa al nostre grup o moviment.
 - c. Suggestiments per a la Federació de Moviments.
 - d. Propostes per a l'Església diocesana.

PÌSTES BÍBLIQUES:

- Crítica severa, ben actual, a la idolatria d'uns sistemes financers omnipotents: Mt 6, 24.
- Preferència radical de Jesús per als menystinguts de la societat: Lc 4,18

- Tots i totes cridats a un estil de vida fet d'austeritat i de capacitat de compartir: 1Co 12,26,
- L'ideal cristià és compartir allò que un és i té, per tal que ningú no visqui en la precarietat: Ac 2, 44-47; 4,32-37.; 2Co 8,13-15.
- Importància de la confiança en Déu quan treballem per acollir i estendre el seu Regne: Lc 12,13-34.
- Necessitat de reorientar la pròpia vida en temps de crisi, superant la temptació individualista: Prov. 30-7-9.
- Reconeixement que, fins i tot des de situacions de limitació i impotència, estem cridats a acollir la plenitud de Déu que ens transformarà per dins: 1Co 1,26-31
- Jesús assumeix les condicions socials precàries del seu poble, de la humanitat i tria viure la precarietat des de l'orientació fonamental a Déu, el Pare: Mt 4,1-19.
- La passió de Jesús és l'experiència de la major precarietat vital.
- L'acompanyament de companys i companyes en situació de qualsevol precarietat és una de les característiques de l'apòstol sant Pau: 1Co 9,22-23.

TESTIMONIS

Aquesta crisi ens posa improrrogablement davant decisions que afecten cada cop més el destí mateix de l'home, el qual, per altra part, no pot prescindir de la seva naturalesa. Les forces tècniques que es mouen, les interrelacions planetàries, els efectes perniciosos sobre l'economia real d'una activitat financera mal utilitzada i en bona part especulativa, els imponents fluxos migratoris, sovint provocats i després no gestionats adequadament, o l'explotació sense regles dels recursos de la terra, ens porta avui a reflexionar sobre les mesures necessàries per a solucionar problemes que no sols són nous respecte als afrontats pel papa Pau VI, sinó que també, i sobretot, tenen un efecte decisiu per al benestar present i futur de la humanitat. Els aspectes de la crisi i les seves solucions, així com la possibilitat d'un nou desenvolupament futur, estan cada cop més interrelacionats, s'impliquen recíprocament, requereixen nous esforços de comprensió unitària i una *nova síntesi humanista*.

Benet XVI. Encíclica *Caritas in Veritate*.

En el dia a dia ens anem fent més conscients que la precarietat no és només laboral sinó més ampla: afecta tota la vida, de manera especial la dels joves, però no més la d'ells!

Es tracta d'una precarietat que sembla configurar tota la seva vida, de manera integral: relacions, projectes, sentiments, autoimatge, compromisos...

Avui, per definir aquesta realitat, en el món de les ciències socials, es parla de *precarietat vital*... Podem detectar i agrupar algunes d'aquestes precarietats com a socials, laborals, personals i religioses...

Si la precarietat social, laboral i vital que provoca tant de sofriment cal rebutjar-la i combatre-la, potser hi ha un altre pla, l'espiritual, des del qual l'experiència de la precarietat vital sigui una oportunitat per a ressituar-nos, en una nova

comprensió de la nostre condició humana, respecte a Déu. La precarietat vital participa de l'ambigüïtat i la paradoxa que sovint comporta tot el que és humà: té una vessant d'amenaça que cal combatre, però ens mostra amb tota crua la nostra limitació i finitud... però cridada a la plenitud de Déu, que cal acollir i assumir amb humilitat.

(Pere Rodado, Revista *Correspondència*)

Ser estimat i estimar són necessitats essencials delànima. Ser estimat equival a seguretat, estimar, a risc. Tota la nostra vida, en qualsevol moment i a qualsevol nivell, ha de ser viscuda sobre la base de la integració d'aquests dos aspectes: cseguretat /risc, ser estimat/estimar.

Aquest doble moviment, en els seus diversos aspectes, forma un cercle que ha de tancar-se sobre si mateix i en el qual una direcció alimenta l'altra i alhora en rep aliment. Quan no s'acompleix aquesta integració, és a dir, quan el cercle no es tanca, senyal que la vida falla per una banda o una altra. Si queda obert sobre la seguretat, sobre l'anhel de ser estimat o l'avidesa del rebre, tenim l'home clos en si mateix, l'egoista, el narcicista. Si queda obert sobre el risc, sobre l'ànsia d'estimar o la preocupació de donar, podem tenir l'orgullós, l'actiu, el paternalista, el protector.

Aquest vaivé de seguretat i de risc afecta també la dimensió cristiana de l'existència. El cristianisme viscut de debò demana la síntesi que necessita tota vida: de la seguretat i el risc. La fe en la realitat d'un Déu que ens estima ens assegura la força i el coratge que ens exigeix el compromís evangèlic de situar-nos al cor mateix de tots els riscos humans. Si, per contra, el cristianisme és viscut només com un lloc de refugi, i el manament nou no és altra cosa que unes paraules boniques, ens situem en el terreny de la por i, com a conseqüència, de la recerca àvida de seguretat davant el perill.

(Miquel Estradé. Revista *Qüestions de vida cristiana*)

IV JORNADA DIOCESANA DE LA FEDERACIÓ DE MOVIMENTS DIOCESANS.

Data: DIUMENGE DIA 18 D'ABRIL DE 2010.

INVITACIO A ALTRES PERSONES I GRUPS DEL BISBAT

Convidem a tota persona o grup del bisbat (parroquial, d'una delegació, grup informal, etc.), a participar en la tasca d'aquest FIL CONDUCTOR durant aquest curs 2009-2010 i a la IV Jornada de la Federació de moviments diocesans.